

KORS OG KÆRLIGHED

KRISTUS-VEJEN

TRO I MØDET

TROENS PRAKSIS

KORSET

Når man går ind i en kirke, ser man ofte et kors over alteret eller et andet sted i kirkerummet. Korset er et symbol på Jesu lidelse og død for os, men også på hans opstandelse og kærlighedens sejr over døden. Gud betalte kærlighedens højeste pris, da Jesus døde på korset. Derfor er korset blevet kristendommens vigtigste symbol.

PÅSKEN

I påsken mindes vi Jesu død og opstandelse. Påsken fejres over en hel uge, og der er fem helligdage, hvor vi holder gudstjeneste:

PÅSKENS HELLIGDAGE

Palmesøndag Jesus red ind i Jerusalem på et æsel, folk viftede med palmegrene og hylkede ham som en konge.

Skærtorsdag Jesus spiste det sidste måltid med sine disciple.

Langfredag Jesus døde på korset og blev lagt i graven.

Første påskedag Den tredje dag efter at Jesus var død. Nogle kvinder fandt Jesu grav tom. En engel fortalte dem, at han var opstået fra de døde.

Anden påskedag Nogle af dem, som kendte Jesus, mødte ham, efter han var opstået.

Jesus opstod fra de døde den første dag i ugen, den dag, vi kalder søndag. Derfor er søndag blevet en kristen helligdag med fejring af gudstjeneste.

KORSET I GUDSTJENESTEN

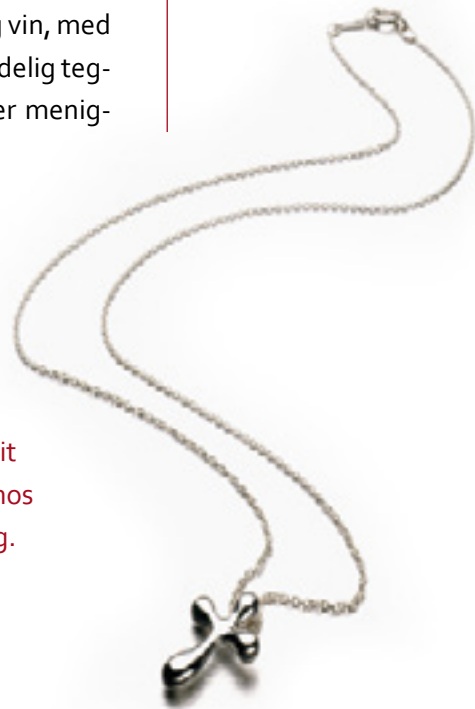
I gudstjenesten tegnes korset over den, der skal døbes. Ved dåben knyttes der en evig forbindelse mellem et menneske og Gud. I nadveren slår præsten korsets tegn med vinbægeret, efter at menigheden har modtaget brød og vin, med ordene »dette er Jesu Kristi legeme«, og »dette er Jesu Kristi blod«. Endelig tegnes korset til slut i gudstjenesten, når præsten lyser velsignelsen over menigheden.

I gudstjenesten anvendes kors-tegnet således til at udtrykke:

- Samhørigheden mellem Gud og mennesker (dåben)
- Guds tilgivelse af mennesker (nadveren)
- Guds velsignelse af mennesker (velsignelsen)

Jeg takker dig af hele mit hjerte, fordi jeg går ud herfra som et frit menneske med mine synders forladelse og din velsignelse. Bliv hos mig med din fred, og giv mig mod til at leve, som du har lært mig.
Amen.

(Udgangsbøn)

TROSLÆRE

SYND

Biblen fortæller, at Gud skabte mennesket i sit billede, og at han så, at det var godt. Fra skabelsen ligger der en længsel i os efter Gud og det gode. Samtidig erfarer vi også, at det onde får magt over os, så vi vender os væk fra Gud og hinanden. Om de første mennesker, Adam og Eva, fortæller Bibelen, at de gjorde oprør mod Gud. Beretningen vil vise, at alle mennesker er syndere, dvs. mennesker der ikke vil følge Guds vilje, men ønsker at gå deres egne veje. Synden ødelægger det gode liv, som Gud havde planlagt, og sådan får også døden magt over os.

GUD FRELSER

Mennesker kan ikke frelse sig selv eller gøre sig fortjent til frelsen. Men Bibels budskab er, at Gud ikke ønsker, at noget menneske skal gå fortabt, men at alle skal frelses. Derfor sendte Gud sin søn, Jesus Kristus, som frelser for hele verden.

NÅDE

Guds kærlighed og hans vilje til at frelse os kommer til udtryk i Jesu Kristi liv, død og opstandelse. Jesus levede et liv uden synd, men tog alle menneskers synd på sig, da han blev korsfæstet. Jesus døde og blev begravet. Men han opstod fra de døde, og dermed sejrede kærligheden over døden og alle destruktive kræfter.

På trods af menneskets synd efterlader Gud os ikke alene og uden håb, men tilgiver os vores synd og fører os tilbage til fællesskabet med ham. Vi frelses alene af Guds nåde, dvs. frelsen er en gave, som Gud i sin kærlighed giver os.

Af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds. Det skyldes ikke gerninger, for at ingen skal have noget at være stolt af.

(Efeserbrevet 2,8-9)

VI ER SAT FRI

Som kristne vil vi stadig gøre os skyldige i forkerte handlinger, som vi er ansvarlige for. Men i troen på Jesus Kristus er mennesket sat fri, så vi ikke skal frygte Guds dom over os. Gud er en nådig dommer, som tilgiver og genopretter fællesskabet med os gennem Jesu død og opstandelse.

Mennesket er på samme tid frikendt og skyldigt.

(Martin Luther)

TROENS FORTÆLLINGER

Hvert af de fire evangelier slutter med at berette om Jesu Kristi korsfæstelse og død. I Markusevangeliet fortælles det på denne måde:

De førte ham ud til stedet Golgata – det betyder Hovedskalsted. De ville give ham vin krydret med myrra, men han tog det ikke. Så korsfæstede de ham og delte hans klæder ved at kaste lod om, hvem der skulle have hvad. Det var den tredje time, da de korsfæstede ham. Og indskriften med anklagen imod ham lød: »Jødernes konge«. Sammen med ham korsfæstede de også to røvere, den ene på hans højre, den anden på hans venstre side. Således gik det skriftord i opfyldelse, som siger: »Og han blev regnet blandt lovbrydere.«

De, der gik forbi, spottede ham og rystede på hovedet og sagde: »Nå, du, som bryder templet ned og rejser det igen på tre dage, frels dig selv og stig ned fra korset!« Også ypperstepræsterne og de skriftkloge hånede ham på samme måde og sagde til hinanden: »Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse. Kristus, Israels konge – lad ham nu stige ned fra korset, så vi kan se og tro!« Også de, der var korsfæstet sammen med ham, hånede ham.

Og da den sjette time kom, faldt der mørke over hele jorden indtil den niende time. Og ved den niende time råbte Jesus med høj røst: »Eloí, Eloí! lamá sabaktáni?« – det betyder: »Min Gud, min Gud! Hvorfor

har du forladt mig?« Nogle af dem, som stod der og hørte det, sagde: »Hør, han kalder på Elias.« Så løb én hen og fyldte en svamp med eddike, satte den på en stang og gav ham noget at drikke, idet han sagde: »Lad os se, om Elias kommer og tager ham ned.« Men Jesus udstødte et højt skrig og udåndede. Og forhænget i templet flængedes i to dele, fra øverst til nederst. Da officeren, som stod lige over for ham, så, at han udåndede sådan, sagde han: »Sandelig, den mand var Guds søn.«

(Markusevangeliet 15,22-39)

TROS-INTERVIEW

D er en mand på 48 år. Han blev kristen, da han var 19 år, og er i dag medlem af folkekirken. D fortæller:

Ordet synd får mig til at tænke på det sted i Bibelen, hvor en kvinde, der havde begået ægteskabsbrud, skulle stenes. Hun bliver ført frem for Jesus, og da Jesus så siger, »Den af jer, der er ren og uden synd, kan kaste den første sten på hende«, var der ingen, som kunne kaste en sten. Det peger på, at vi alle har syndet og har brug for frelse.

Nåde er for mig en gave fra Gud, frelsen, som jeg modtager og accepterer i troen. Det er op til mig, om jeg vil tage imod denne gave.

Kristus-vejen

Forfattere: Karina S. Dahlmann, Jesper Houggaard Larsen, Kirsten Münster og Mogens S. Mogensen

»Kristus-vejen« består af ni hæfter og er en del af materialet »Tro i mødet«. Materialet indeholder desuden en hæfteserie »Kristen spiritualitet« samt en vejlederbog »Tro i mødet – Indføring i kristentro i et religiøst mangfoldigt samfund«.

Projektleder og redaktør for »Tro i mødet«: Kåre Schelde Christensen

Grafisk tilrettelæggelse: Karina Rydendahl
Forlagsredaktion: Niels Roesgaard Mose

© Unitas Forlag 2010
1. udgave, 1. oplag

Unitas Forlag
Peter Bangs Vej 1d
DK-2000 Frederiksberg
Tlf. 3616 6481

info@unitasforlag.dk
www.unitasforlag.dk

Kopiering er kun tilladt i henhold til gældende lov om ophavsret

Tryk: Reklametryk, Herning

Bibelteksterne er gengivet fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992 med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab.

Udgivet i samarbejde med Folkekirke og Religionsmøde og Teologisk Pædagogisk Center og med støtte fra Den Folkekirkelige Udviklingsfond og Edith og Godtfred Kirk Christiansens Fond.